

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
 За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 кр. на по године 6 круна.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
 Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
 Поједини број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се плаће поштом или лично уз помоћ административци „Гласа Црногораца“ на Цетиње, а коме је наручице, г. Вељу Рамадановићу, К. Ц. агенту у Нотор.
 Дописи се плаћу Уредништву. Рукописи се не враћају.
 За опис плаће се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре.

Власник: Државна Штампарија

Изази суботом

Одговорни уредник: Филип Јерговић.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета ријешили смо и рјешавамо: да се Марко Радуловић и Андрија Радовић, чланови Државног Савјета, на основу чл. 45. закона о чиновницима грађанског реда ставе у стање покоја с пенсијом, која им по годинама службе припада.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 9. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
 Министар Правде и
 Заступник Министра Иностр. Дјела,
 Др. Л. Томановић с. р.
 Министар Финансија и Грађевина,
 Душан Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, постављамо у Главној Државној Контроли:

за рачуноспитаче: Милована Р. Бошковића и Филипа М. Протића, досадашње вршиоце дужности рачуноспитача;

за писаре I. класе и вршиоце дужности рачуноспитача: Јована Ш. Мемедовића, бив. капетана, и Риста М. Михаљевића, досадашњег писара Главне Државне Контроле; за писаре II. класе Божа Л. Мартиновића, досадашњег секретара никшићске општине, и Јоша К. Мартиновића, досадашњег вршиоца дужности секретара цетињске општине.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела, нека изврши овај указ.

Цетиње, 6. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
 Министар Правде и
 Заступник Министра Иностр. Дјела,
 Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде постављамо:

за секретара II. класе Министарства Иностранних Дјела, Душана А. Дрецуна, досадашњег секретара исте класе Књ. Цр. Посланства у Цариграду.

Заступник Нашег Министра Иностранних Дјела, Предсједник Нашег

Министарског Савјета, Наш Министар Правде нека изврши овај указ.
 Цетиње, 6. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра Иностр. Дјела,
 Предсједник Министарског Савјета,
 Министар Правде и
 Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде постављамо:

за секретара погранично-политичког комесаријата на Андријевици Гавра Протића, досадашњег писара истога комесаријата.

Заступник Нашег Министра Иностранних Дјела, Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде нека изврши овај указ.
 Цетиње, 6. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Заступник Мин. Иностр. Дјела,
 Предсједник Министарског Савјета,
 Министар Правде,
 Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела постављамо:

за секретара обласног суда у Никшићу Сава Кустудића, писара истог суда;

за писара обласног суда у Никшићу Драга Б. Вукотића, писара капетаније никшићске;

за писара обласног суда у Колашину Радована М. Радовића.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела нека изврши овај указ.
 Цетиње, 12. јула 1906. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
 Министар Правде и
 Заступник Министра Иностр. Дјела,
 Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо: да се Перо Јововић, писар обласног суда у Никшићу, на основу чл. 49. закона о чиновницима грађанског реда, отпусти из државне службе у интересу исте.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела нека изврши овај указ.
 Цетиње, 12. јула 1907 г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
 Министар Правде и
 Заступник Министра Иностр. Дјела,
 Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ
 На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за секретара I. класе обласне управе зетско-брдске области Милана Рамадановића, досадашњег секретара II. класе исте управе.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
 Цетиње, 4. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
 В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ
 На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

У цетињској поштанско-телеграфској станици:

за поштара-телеграфисту треће класе Милоша Лазаревића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе подгоричке поштанско-телеграфске станице, по потреби службе; за поштара-телеграфисту шесте класе Јоша Мартиновића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе подгоричке поштанско-телеграфске станице, по молби.

У подгоричкој поштанско-телеграфској станици:

за поштара-телеграфисту треће класе Марка Ђ. Поповића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и вршиоца дужности управника улцињске поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У улцињској поштанско-телеграфској станици:

за поштара-телеграфисту треће класе и вршиоца дужности управника Илију Костића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе у истој станици, по потреби службе; за поштара-телеграфисту четврте класе Сава Стругара, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе пристанске поштанско-телеграфске станице, по молби.

У вирској поштанско-телеграфској станици:

за поштара-телеграфисту друге класе и вршиоца дужности управника Мила Вукмировића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе подгоричке поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
 Цетиње, 6. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
 В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета ријешили смо и рјешавамо:

да се Шћепо Кустудић, предсједник општине вароши Никшића; Никола Николић, племенски капетан жупске капетаније и Лука Лекић, писар капетаније шестанско-селачке, на основу чл. 49. закона

о чиновницима грађанског реда отпусте из државне службе у интересу исте.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
 Цетиње, 7. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
 В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ
 На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за предсједника општине вароши Никшића ком. Ђура Н. Јововића, бив. предсједника општине вароши Никшића; и

за племенског капетана жупске капетаније Васка Маројевића, бив. писара исте капетаније.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
 Цетиње, 8. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
 В. Л. Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ
 На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за секретара II. класе Министарства Унутрашњих Дјела Стева Лопичића, бившег члана обласног суда, додељујући га обласној управи у Никшићу по службеној потреби; за писара I. класе Министарства Унутрашњих Дјела Пера М. Почека, бившег секретара општине цетињске;

за вршиоца дужности обласног економа са сједиштем у Подгорци Петра Л. Вујовића, контрактуралног писара прве класе привредног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, по службеној потреби; и за писара II. класе привредног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела Божа Банашевића, досадашњег писара I. класе обласне управе на Цетињу, по службеној потреби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
 Цетиње, 11. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
 В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Финансија и Грађевина постављамо: за управника цетињске царинарнице Мата Катурића, досадашњег управника никшићске царинарнице, по потреби службе;

за управника никшићске царинарнице Шћепана Поповића, досадашњег управника његушке царинарнице, по потреби службе;

за писара подгоричке царинарнице Марка Поповића, досадашњег практиканта цетињске царинарнице. Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.
 Цетиње, 8. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
 Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се др. Миловану Марушићу, физикусу ријечком, на основу чл. 21. закона о чиновницима грађанског реда уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
Цетиње, 23. маја 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Милану Тривановићу контрактуралном државном шумару, на основу чл. 21. закона о чиновницима грађанског реда, уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
Цетиње, 28. јуна 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се др. Фердинанду Квадрели, контрактуралном марвеном љекару катунско-ријечке области, на основу члана 21. закона о чиновницима грађанског реда уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
Цетиње, 5. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Милош Радовић, племенски капетан липовске капетаније, на основу члана 49. закона о чиновницима грађанског реда у интересу државне службе из исте отпусти;

да се Милети Булатовићу, писару капетаније колашинске, на основу члана 21. закона о чиновницима грађанског реда уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
Цетиње, 2. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Саво Г. Никић поштар-телеграфиста друге класе и вршилац дужности управника вирске поштанско-телеграфске станице, по својој молби, на основу члана 44. закона о чиновницима грађанског

реда, стави у стање покоја с пензијом, која му по годинама службе припада.

Наш Министар Унутрашњих Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.
Цетиње, 6. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Војног производимо у чин официра народне војске досадашње подофицире:

Николу Гвозденовића из баталиона Цуцко-Ћеклићског, Милоша С. Тодоровића из баталиона Пилперског и Сава Грујичина Вујовића из баталиона Чевско-Бјеличког.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.
Цетиње, 8. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Војног рјешавамо:

да се официри народне војске, до сада у оставци, Милован Кастратовић из баталиона Трепачко-Шекуларског и Радован А. Мијушковић из баталиона Пјешивачког врате на службу са истим чином и ставе на расположење Министра Војног.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.
Цетиње, 9. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Војног производимо:

У чин официра народне војске подофицира Гавра Јокића из баталиона Величког.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.
Цетиње, 12. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Војног, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се командир на расположењу Милош Радовић; шеф стројног одсјека командир Никола Митровић и командант Љешанског баталиона командир Симон Вукчевић, ставе у пензију, која им по годинама службе припада.

Наш Министар Војни и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.
Цетиње, 11. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Војног, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се артиљериски капетан Вуко Лепетић; пјешадиски поручници: Веселин Секуловић, Блажо Ђукановић, Димитрије Контић и инжењерски поручник Стеван Радовић отпусте из државне службе.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.
Цетиње, 11. јула 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Војног рјешавамо:

да се официр Драгоје Милић из баталиона Чевско-Бјеличког разријеша официрског чина.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.
Цетиње, 12. јула 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

На основу члана 35., 41. и 78. Закона о народнијем школама у Књ. Црној Гори, поштомисани Министар просвјете и црквенијех послова прописује ова

ПРАВИЛА

о полагању учитељског испита за оне, који нијесу редовно свршили прописне школе.

Члан 1.

Учитељски испит могу полагати она лица, која су свршила Учитељску Школу без испита зрелости, Вишу Женску Школу са и без испита зрелости, Гимназију (Реалку) са или без испита зрелости и Богословију.

Она пак лица, која су свршила Вишу Женску Школу и положила испит зрелости или Гимназију (Реалку) с испитом зрелости, полагају учитељски испит само из педагошке групе.

Члан 2.

Ради полагања учитељског испита кандидат се пријављује писменом молбом Министарству просвјете и црквенијех послова. Уз своју пријаву за учитељски испит кандидат је дужан још поднијети:

а.) свједочанство о своме школовању;
б.) свједочанство о времену пробављеном по свршеном школовању, и
в.) кратак опис свога живота.

Ако би кандидат имао књижевнијех радова по својој струци, прилаже и њих уз своју пријаву.

Члан 3.

Сва она лица која имају спрему предвиђену првијем чланом ових Правила јесу и могу бити само привремени учитељице, који су дужни положити учитељски испит најдаље за 5 година службовања, иначе престају бити учитељице.

Члан 4.

Министарство просвјете и црквенијех послова поставља председника и чланове испитног одбора, пред којијема кандидат полаже учитељски испит и томе одбору упућује пријаве кандидата заједно с прилозима.

Према добивенијем документима испитни одбор одлучује, да ли ће или не пустити на испит кандидата, и саставља распоред испита.

У испитном одбору мора бити најмање три члана.

Члан 5.

Учитељски испит полаже се редовно у другој половини мјесеца јуна или у првој половини мјесеца септембра сваке године.

У случају ванредне потребе одредиће се вријеме за полагање испита и осим овога времена нарочитијем Министарскијем рјешењем.

Члан 6.

Испит се држи ваза у Учитељској школи, Гимназији или Министарству просвјете и цркв. послова на Цетињу, гдје кад згодније буде, а испитују наставни-

ци Учитељске Школе сваки по својему предмету, а кад ових не би било, онда их могу замијенити и други стручни професори по одлуци и избору Министарства просвјете и црквенијех послова.

Испиту увијек присуствује и Министарски изасланик, председник и сви чланови испитног одбора.

Члан 7.

Одборске одлуке председник испитне комисије спроводи Министарству. Ако се кандидат не пусти на испит, испитни ће одбор у своме извјештају Министарству изнијети разлоге са којијех се то чини, а ако се кандидат пусти на испит, Министру се шаље распоред испита, који се доставља и кандидату ради знања и управљања.

Члан 8.

Испит је: усмени, писмени и праксичан.

Члан 9.

Усмени испити полаже се из ових предмета:

1.) из науке *хришћанске*: библијска историја, катихизис и познавање обреда;
2.) из српског језика са словенскијем читањем и српском књижевношћу: граматика, народне умотворине, најпознатији српски писци, с објашњењем читанијех чланака и читање и разумијевање лакшијех чланака на словенском језику.

3.) из педагошке групе предмета:

а.) *психологија* — задатак, метода, извори и помоћна средства психологије, осјетак, преставе и кретање преставе, аперцепција, пажња, интерес, мишљење, осјећања, жеља, тежња и карактер;

б.) *педагогика* — практична педагогика: облици васпитавања и школска управа; теориска педагогика: телеологија, методологија, општа дидактика (наука о настави) и посебна дидактика (наука о непосредном васпитању).

4.) из рачуна и геометрије: четири проста вида рачуна; размјере и сразмјере; правило тројно присто; разломци прости и десетни, — све усмено и писмено; основни појмови из геометрије, планиметрија и стереометрија у најглавнијим цртама, — све са цртањем;

5.) из српске и ошће историје: историја Срба и познавања најзнатнијих културно-историјских епоха и догађаја, особито код Словена;

6.) из *земљописа*: физичко-математички и политички земљопис с особитијем обзиром на нашу домовину и српске земље;

7.) из *природнијех наука*: објашњавање најглавнијих физичкијех појава и познавање човјека, животиња, биља и минерала, — све описно; пољопривредне поуке из свију привреднијех грана у главнијем цртама;

8.) из *поуке за домаћице* (за женске): ред, чистоћа куће, утамањивање инсеката, храна (врсте и готовња), рад и штедња, вредноћа, подрум, спремање зимнице, рубље и одијело, гријање, освјетљење, вода, њега болесника, двориште и врт, сусједи;

9.) из *пјевања* (црквено и свјетовно): осмогласник, особито одговарање на литургији (женске треба да знају само ово посљедње); пјесмице које су наставнијем програмом одређене за основне школе;

10.) из *школског вјежбања*: онолико колико је одређено наставнијем програмом за основне школе;

11.) из *ручног рада* за мушке: плетарство, столарство, картонажа, метални рад, плетарство и рељефни дрворез, као и технологија алата — све с цртањем модела; за женске: плетење разнијех чарапа, подвеза, рад с прегледа, рад сложенијех образаца — особито српскијех народнијех образаца.

Члан 10.

Сваки кандидат одговара усмено из онога што буде забиљежено на биљету, који сам извуче из гомиле осталијех.

Не одговори ли на питања, која су означена на *првом биљету* најмање за биљешку *три*, може извлачити само још један биљет.

Члан 11.

Питања за усмени испит као и њихов број саставља и одређује сваки члан испитног одбора за онај предмет који испитује.

Члан 12.

Усмени испит траје најмање три часа, а може се ради одмора за кратко вријеме прекинути.

Члан 13.

Писмени испити полаже се на тај начин што се одреди кандидату писмени задатак садржине педагошке, који треба кандидат да обради не само с педагошког гледишта, него тако исто да тај рад задовољи у свему и захтјеве српске граматике и синтаксе.

Ова се оцјена биљежи засебно.

Члан 14.

Писмени задатак кандидат ради под посреднијем надзором једнога или два члана испитног одбора.

Израда задатка не смије трајати дуже од пет часова, а за вријеме рада кандидат се не смије удаљавати нити посао прекидати.

Члан 15.

При изради свога задатка кандидат се мора ослањати само на своје знање и памћење, нити се смије служити књигама, биљешкама или другијем помоћнијем средствима.

Члан 16.

Писмени задатак за расправу извучиће сваки кандидат из гомиле биљета, које је саставио члан испитног одбора, који испитује из педагошке групе.

Члан 17.

Ради лакше спреме Министар просвјете одредиће сваке године књиге, по којима ће се кандидати испитивати.

Члан 18.

Одмах по свршетку испита испитни одбор саставља записник, у ком ће тачно забиљежити како је испит текао, оцјене из појединијех предмета усменог, писменог испита и главну оцјену о учитељској способности.

Записник потписују сви чланови испитног одбора.

Члан 19.

Биљешке из појединијех предмета дају се уобичајенијем цифрама: 5, 4, 3, 2, 1. Пет је најбоља, а један најгора биљешка. При оцјенивању пази се нарочито на то, каква је свеза била у одговорима, и да ли је кандидат имао јасан преглед овијех предмета из којих је испитиван.

Члан 20.

Кандидат, који из свију прописанијех предмета добије оцјену *шри*, проглашава се да је способан за сталног учитеља основне школе.

Главну оцјену о учитељској способности изричу појединачно сви чланови испитне комисије заједно с председником комисије, а одлучује се већином гласова.

Члан 21.

Испитни одбор овлашћен је предложити, да се од полагања испита ослободе они кандидати, који су свршили најмање с врлодобријем успјехом извјешну школу, а познати су као ваљани наставници и при том су се истакли својим научнијем радовима на педагошком пољу.

Члан 22.

Који кандидат на испиту не покаже довољан успјех, моћи ће се послјиде годину дана још једанпут јавити да понови испит, а по трећи пут учитељски испит не може се полагати.

Члан 23.

Практични учитељски испит дужни су послјиде двије године службовања положити привремени учитељице, који су по овима правилима положили учитељски испит.

Кандидат држи једно или два предавања у основној школи и то она, која извуче из гомиле одређенијех биљета. Предавања одређује онај члан испитног одбора, који испитује из педагошке групе.

Члан 24.

Ако кандидат на практичном учитељском испиту добије мању оцјену од *шри*, пао је на испиту и може га поново полагати тек послјиде годину дана; а ако и на поновном испиту пане, отпушта се сасвијем из учитељске службе.

И за практични испит вриједи одредба 21. чл. ових правила.

Члан 25.

Кандидатима, који положи учитељски испит, даје се свједочанство као и онијема, који положи практични учитељски испит.

Члан 26.

Женске полажу испит исто онако као што је прописано за мушке.

Ради оцјене женског ручног рада и поуке за домаћице, Министар одређује једну учитељку женске школе.

Члан 27.

Записник о учитељском испиту краткијем спроводнијем писмом спроводи испитни одбор Министру просвјете заједно са свијема документима кандидата.

Прелазно наређење.

Члан 28.

Сви данашњи учитељи и учитељице који нијесу положили учитељски испит, а сталност су добили прије 1. марта 1907. године, могу ако желе полагати учитељски испит, а такође и привремени учитељице, који су такви постали по 78. члану закона о народнијем школама у Књ. Црној Гори.

Ако на овима испитима пану, ни први ни други не губе раније стечена права. Положе ли испит, први добијају право у плати на периодске повишице предви-

ђене чл. 39. Зак. о народнијем школама, а привремени, по чл. 78. Закона, кад положи испит, постају стални и добијају периодске повишице као и први.

Члан 29.

Ова правила ступају у живот, кад их Министар потпише и објави у званичном листу.

П. Бр. 2484.

2. јула 1907. год.

Цетиње.

Министар

Просвјете и Цркв. Постова,

Ј. С. Пламенац.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

Дворске и дипломатске вијести.

— Њ. Пр. г. адмирал гроф Монтекуколи, заповједник аустро-угарске ратне мрнарице, који је као што смо у прошлом броју нашег листа јавили, стигао с пратњом у прошлу суботу на Цетиње, примљен је истог дана у 5 сати послјиде подне од Њ. Кр. В. Господара у аудијенцију, за вријеме које је г. адмирал представио Њ. Кр. В. Господару г. г. официре из своје пратње. Њ. Кр. В. Господар благоизволио је подуже забавити се у разговору са г. адмиралом, кога је за тијем с пратњом представио и Њ. Кр. В. Књагињи Милени. Г. адмирала допратио је у Двор у дворским колима г. ађутант М. Поповић, који му је био додијељен за све вријеме његовог бављења овдје, а иза њих возили су у другим дворским колима г. г. официри из пратње. У Двору предусрио их је начелник министарства иностраних дјела г. С. Рамадановић и привео их Њ. Кр. В. Господару.

Послјиде аудијенције код Њ. Кр. В. Господара примљен је г. адмирал с пратњом од Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника и Књагиње Нашљедниковице, а за тијем и од Њ. Кр. В. Књаза Мирка и Књагиње Наталије. Иза тога је г. адмирал у пратњи г. ађутанта Поповића учинио посјету г. г. министрима, коју су му ови истог дана вратили.

У вече је био у Двору свечани објед у почаст г. адмирала, коме су осим госта с пратњом присуствовали сви чланови Књажевске Породице, овд. аустро-угарски министар г. барон Кун с особљем посланства, наши министри и великодостојници. За вријеме обједна концертовала је војна музика, а по обједу гости су подуже времена провели у разговору.

Сјутрадан, око 11 сати прије подне, Њ. Кр. В. Господар довео се пред „Гранд Хотел“, гдје је г. адмирал отпочинуо, и оставио му Своју карту. На подне био је у Двору доручак за г. адмирала и пратњу, коме су присуствовали још и г. министар Кун са секретаром посланства г. Јуристовским, а око 2 сата по подне отпутовао је г. адмирал с пратњом у Котор. До границе испратио га је у дворским колима г. ађутант М. Поповић, а на Његушима почашћени су гости у Дворцу Њ. Кр. В. Господара чајем и закуском.

Њ. Кр. В. Господар благоизволио је одликовати г. адмирала грофа Монтекуколи Даниловим орденом I. степена, а г. г. официре из пратње нижим степенима истог ордена, које знакове су им, по наредби Њ. Кр. В. Господара, понјели и предали г. ађутант М. Поповић и начелник мин. иностраних дјела г. С. Рамадановић.

Њ. Пр. г. адмирал Монтекуколи, који и ван граница велике сусједне монархије ужива најљепши глас као личност и преставник свога високога положаја, оставио је са својом пратњом, за вријеме свога боравка на Цетињу, најљепши утисак у престоничким круговима, задобивши симпатије свију с којима је долазио у додир. У младости својој запо-

виједао је г. адмирал једном ратном лађом, коју је Њ. Ц. и Кр. Величанство Цар Франц Јосиф I. стављао на расположење за путовање Њ. Кр. В. Господару и Књ. Породици. Од то доба Њ. Кр. В. Господар задржао га је у пријатној успомени, имајући прилике и касније чешће пута да га види. — За вријеме претпрошлог Свога боравка у Бечу, Њ. Кр. В. Господар, кад га је г. адмирал посјетио, дао је израза жељи, да би Му било драго, кад би г. адмирала, кад дође као командант мрнарице у близину Црне Горе, могао видјети као Свога госта на Цетињу. Сад, приликом вјешбе аустро-угарске ратне мрнарице, која је вршена пошљедњих дана у водама Боко-каторског залива, Њ. Пр. г. адмирал гроф Монтекуколи дошао је да буде присутан истој, те је похитао да се одазове љубезном позиву Њ. Кр. В. Господара.

Цетиње, 14. јула 1907.

Од првог дана образовања данашње Књажевске Владе не престају се пуштавати у свијет вијести о њеним „зулумима“ и „безакоњима“, почињући од напада на штампарију у Никшићу, које вијести неки српски и хрватски листови радо примају као наручене.

О овом нападу на штампарију у Никшићу ми смо донијели званични извјештај Обласне Управе, упућен надлежном министарству, и на томе се ограничавамо, премда бисмо могли у потврду истога и расвјетљење тогдогађаја још коју проговорити. Само нам је надоставити, — пошто се тај догађај још преувеличава и раширује чак и на штампарију у Подгорици, што је проста измишљотина, — да је при оној часовитој демонстрацији штампарија била тако „срушена“ да је одмах наставила редовно издавање свога листа, и мјесто „људских жртава“ да није био никоме ни прст огребен.

О грозном догађају у Подгорици уздржавамо се говорити јер је још под судом, али само напомињемо, да је држање Књажевске Владе у оном критичном моменту било такво, да ни њени противници нијесу јој имали што приговорити.

Међутим, тек су се народни посланици разишли својим кућама, послјиде одлагања Народне Скупштине, почеле су лећети по свијету депеше о „револуцији“ у Црној Гори. А у самој ствари ево што је слиједило.

Кад је народни посланик Ђулафић са Цетиња стигао у Васојевиће, стао је по народу разносити такве гласове, да га је Обласна Управа оптужила Обласном Суду за увреду и клеветање Височанства; а кад га је суд позвао на одговорност, одметнуо се у гору, и суд је утврдио злочин на основу вјеродостојних свједочанстава и осудио га по законским наређењима. Хвала томе брзине стајању на пут бунтовничком проповједању, у Васојевићима је био мир сачуван.

У Пиви је требало да се ислиједне неке жалбе против једног племенског капетана по одлуци још претходне Владе, што је данашња Влада извршила. Кад је владин изасланик стигао на Горанско и почео да врши своју дужност, народни посланик војвода Сочица тако је био узбунио своје људе против њега, под изговором да агитује против „Народног Клуба“, да је тек посредовањем војничке силе био ред успостављен. Пошто је Обласна Управа ствар ислиједила, оптужила је Обл. Суду војводу Сочицу са дружином за противстојање власти, и првостепени суд већ је изрекао своју пресуду по том дјелу.

Други пивски народни посланик Бајагић такођер је покушавао да

изазове неред у народу, ком је војничка власт на пут стала, али нужно исљећење још није крају приведено. Било је покушаја озбиљних нереда и на Грахову, али брзо посредовање власти осујетило је злу намјеру, која је ствар још у рукама војничке и полицајске власти.

У тако тешкој унутрашњој ситуацији а за вријеме бављења Њ. Кр. В. Господара у иностранству, из Биограда се управља „Црногорцима“ таква прокламација од стране тобож „Српске омладине из Црне Горе“, да је клуб црногорских универзитетских ђака у Биограду, нашао за потребно, да се преко свога председника јавно одрече те прокламације.

То је дало повода Влади, да узме потребите мјере по граници против уношења те прокламације, и по унутрашњости против растурања исте. На тај се начин похватало важних писама, што је осујетило припомоћ намијењену унутрашњим незадовољницима.

Најпослије, Обласна Управа шиље из Никшића свога секретара са једним жандаром у Шавник, гдје су се растурали оне прокламације, да по том дјелу поведе исљећење. Народни посланик поп Томић диже људе с радње на општинском путу и побуњује их противу изасланика Обласне Управе, да му спријече вршење његове званичне дужности. Кад је војничка власт, по наредби, позвала војнике да успоставе ред, они јој покушавају отказати послушност, тако да је војно министарство било принуђено, да пошље тамо војни суд, да ту ствар извиди и кривце казни, што је и учинио, спровевши их стражарно у Никшиће заједно са бившим народним послаником Томићем.

И тако, што су полицајске власти вршиле своју дужност против тих покушаја, што су им војничке власти, по наредби владиној, пружале помоћ гдје је требало да се мир и ред успостави, — то је дало повода најжешћим нападајима на владу не само од стране домаћих незадовољника, него и од стране неких српских и хрватских листова.

Књажевска Влада на те нападаје није се обзирала, него настојећи да се уздржи мир и ред у народу, старала се да предупреди понављање лањских немилых догађаја на источној и сјеверној граници, који су и овога љета често пријетили; да народу пружи зараде на путовима и мостовима, и да му олакша обавезни рад; да с друштвом монопола дувана дође до споразума, по ком ће се, благодарећи друштвеној предусретљивости, у септембру поново прегледати сви његови рачуни од почетка, па да ради како би се по могућности задовољило народним жељама и тим отклониле досадашње жалбе, које су се противу ове државне установе подизале — и мирне је савјести чекала, да за њу почну дјела њена као и дјела њених противника говорити.

На томе становишту Књажевска Влада и даље остаје у увјерењу, да ће и наш народ и сви пријатељи Црне Горе брзо увидјети, да је она вршила само своју дужност.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

(† Куно Фишер). Прије неколико дана испустио је душу у Хајделбергу некадашњи професор на там. универзитету, а иначе познати њемачки философ Куно Фишер. Он је у пошљедној деценији важио као највећи представник њемачке философије. 10. јула о. г. он би навршио 83 год. живота. Прошле године у августу напустио је катедру на хајденбершком универзитету, пошто су га године савладале. Пуних 56 година он је провео као академски наставник, јер се још 1850. год. хабилитирао на хајделбершком универзитету као приватни доцент.

На основу ријешења Књ. Министарства Правде од 21. јуна т. г. под број 2068., Управа Централног Казненог Завода у Подгорици, држаће на дан 20. јула ов. год. јавну лицитацију за набавку 400 метара дрва за огрјев Казненог Завода у Подгорици у течају 1907 и 1908. године.

Позивају се овијем сви они, који би хтјели лицитирати, да реченог дана у 8 сати из јутра дођу у канцеларију Управе Казненог Завода.

До дана, а и на сами дан лицитације, у свако доба, сваки, који жели лицитирати, може добити потребне податке и објашњења, а нарочито о уговору, који ће се са понудиоцем најповољније цијене склопити.

Број 173. Из Канцеларије Управе Цен. Казненог Завода. Подгорица, 25. јуна 1907. год. 2,3

СТЈЕЧАЈ

Књ. Црногр. држав. гимназијама на Цетињу и у Подгорици, потребно је у школској години 1907—8. дванајест наставника, и то:

пет наставника — специјалисте за класичну филологију уз српски и њемачки језик;

два катехете — за вјеронауку; један наставник — за математику и физику;

један наставник — за природне науке уз математику и физику;

један наставник — за историју и географију;

два наставника — за пјевање и музику.

Ко жели заузети једно од горњијех мјеста, нека се са потребнијем документима и својим погодбама обрати потписатом Министарству најдаље до 20. августа ове године.

П. Бр. 2503. Министарство Просвјете и Црквенијех Послова. Цетиње, 14. јула 1907. 1,4

Приватни огласи

БИЈЕЛО ВИНО у флашама од 2^л, кварта уз цијену 60 пара — продаје.

Цетиње. Народна Кафана Р. 15, Бр. 309, 2,2

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом тужне и ненадне смрти топлог ми нада и вјерног ми узданице мог никад непрежаљеног јединог брата

† МИЛИСАВА

који се у најлепшем времену у 37. год. свог племенитог живота на 1. априла о. г. пресели у вјечност, борећи се грозном смрћу случајем катастрофе трена, путујући кроз Америку од Минисоте за Монтану.

Под притиском братских срчаних рана и претешким болом на души. Хитам што прије најискреније заблагодарити г. официјеру Марку П. Миличковићу са два брата, који се потрудише и нам тужни глас братски саопштише.

Доживотна хвала свим оним, који на глас покојникове смрти похиташе, и код жалосне ни куће покојника онако својски оплакаше и тужним ни фамилијама утјеху указаше.

Незаборавна хвала нашим сродницима, пријатељима, кумовима, друговима и познаницима, који мене писмено и телеграфски саучешће изјавише, у мојој доживотној жалости.

Особито вјечита благодарност мојим искреним друговима и покојниковим познаницима, на даљњем истоку, доброј браћи Црногорцима, који на глас његове смрти похиташе и самном у заједници искрено, братски и дружевски га оплакаше, и мени утјеху својски указаше.

У Владивостоку, 10. јуна 1907. год. Ожалошћени брат: Јован М. Крикљиф, с породицом. Р. 186, Бр. 312, 1,1

Куно Фишер рођен је 1824. год. у Шлезији. Од 1844. до 1847. студирао је на универзитетима у Лајпцигу, Хали, а у јесен 1850. год. дошао је у Хајделберг, да се стручно спреми за метафизику. Ту је предавао логику, метафизику и историју новије философије. Али поред свега тога баденска влада у лето 1853. год. нађе да је „сумњив“ и одузе младоме доценту право професуре. Тек 1856. г. доби он позив од херцеза вајмарског да предаје у Јени. 1872. г. вратио се Куно Фишер опет у Хајделберг, гдје је остао тридесет година. Његово је најчувеније дјело: „Историја новије философије“, које и данас још важи као једно од најбољих дјела њемачке философије.

Али он није био само философ. Исто тако чувене су и његове књижевне критике, као и поједине расправе из естетике и философије: о Шекспиру, Гетеу, Декарту, Спинози, Лајбницу, Канту, Фихтеу, Шелингу и др.

(Књижевни оглас.) Изашло је из штампе и разаслао је свима претплатницима цјелокупно дјело др. Владана Ђорђевића

СРПСКО-ТУРСКИ РАТ.

Успомене и биљешке из 1876. 1877. и 1878. год. с овом садржином:

Књига прва: На граници. I. Кнез Милан на Рујевици. Објава рата. II. У очи прве битке. III. Битка на Мрамору. IV. Послије прве битке. V. Денеше и писма са других бојишта. Битке на Бабиној Глави, пред Ак-Паланком и на Великом Извору. VI. Наше узбуне и гости. VII. Турска офанзива на Књажевац. VIII. Наша демонстрација на Мрамор. IX. Битка за Књажевац. X. Велике и мале последње поразе на Књажевцу. XI. Борба пред Алексинцем. XII. Шуматовац. XIII. Књажевачка војска појављује се на Рсавцима. XIV. Последње битке на десној обали Мораве. XV. Ахмет-Ејубов корпус одбијен од Алексинца. XVI. Битка над Прџиловицом. XVII. Посље прџиловичке битке. XVIII. На Бобовишту 30-ог августа. XIX. Српско Краљевство „с ону страну Мораве“. XX. Черњајевљев штаб у Делиграду. XXI. Главни напад српске војске на турску. XXII. Борба 18. септембра 1876. XXIII. Октобарске битке. XXIV. Ђунис.

Књига друга: Преко границе, I. Код генерала Протића. II. Пред Св. Николу 1877. III. Мобилизација и концентрација. IV. Битка на Ак-Паланци. V. Пиротске битке. VI. Посље првих победа. VII. Освојење Ниша. VIII. Куршумлија и Самоково. IX. Из моравске дивизије. X. Двије последње победе шумадијскога корпуса. Битка код Грделице. Битка код Врање. XI. На Чагру и код Ђелекуле.

Цјелокупно дјело у тринаест свезака броширано стаје десет динара, а повезано у лијепим модерним корицама тринаест динара. Поједине свеске стају по динар комад, само посљедња (у којој је дванаеста и тринаеста свеска заједно), стаје два динара.

Имамо на расположењу још неколико комплекта и од дјела „Крај једне династије“ од истога писца. Цијена је за 27 свезака 22 дин. 50 п., а ко жели, може их добити повезане у три књиге за 27 динара. Поједине свеске овога дјела за комплетирање као и ванредна свеска, у којој је пишчева „Одбрана пред Судом“, могу се добити комад по динар.

Поруџбине се шаљу на Игњата Даничића, трговца у Биограду, Чика Љубина ул. бр. 16.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(Висока посјета.) Њихова Краљевска Височанства Књаз Господар и Књагиња Милена благоизвољели су у прошли уторак удостојити Својом посјетом овд. Црногорску Банку. Њихова Краљевска Височанства дочекана су при доласку у Банку од чланова Управног и Нарзорног одбора и банчиног чиновништва. У Банци су се Њихова Краљевска Височанства задржали око 20 минута, распитујући управитеља банке г. Јанковића о стању и напретку рада банчиног. Нарочито је Њ. Кр. В. Господар занимао рад са америчким новчаним заводима с којима је наша банка сада ступила у пословне везе, и са задовољством је примјетио, да се и у томе лијепо напредује. На завршетку Њ. Кр. В. Господар захвалио је г. управитељу банке и члановима Управног и Надзорног одбора на досадашњем раду, који је у сваком погледу успјешан, и препоручио овај корисни завод и даље оној пажњи, којом је и засновао био, што су сви присутни поздравили одушевљеним клицањем: Живио! Живјели!

(Исправка.) Неки листови донијели су вијест, да је наименовање новог отпавника послова Краљевине Србије на Цетињу изазвало негодовање Књажевске Владе, јер да није од ње претходно тражен агреман за истога, као и да су у

том смислу измијењане ноте између Књажевске и Краљевско-српске владе. Та вијест не одговара истини, пошто се агреман за отпавника послова и не тражи; напротив, потоњих дана измијењане су ноте између Краљевске и Књажевске владе односно тог наименовања у сасвим пријатељском и братском духу.

(Што је било у ствари.) Назад 10 дана пошао је из Берана један јузбаша са неколико заптија у село Луге, беранском округу, да позове онамошње Србе на државни рад. Насилним поступком заптија према неким Аковићима проузрокована је свађа а за тим и пушкарање, у коме су учешћа узели заптије и низам с оближњих караула и из Берана против онамошњих Срба из Луга и Доње Ржанице, којом је приликом погинуло пет особа из браства Аковића, а више других рањено. Иза тога је убрзо успостављен мир, а рањеници су ради лијечења пренешени на Андријевицу.

Овај се случај десио близу Берана, далеко од наше границе, и зато нити су у том боју учествовали Црногорци, а још мање могао је ко од њих погинути, као што су то нетачно донијели страни листови.

(Црквена свечаност на Брезовици.) И ове године, као обично, прослављен је дан 2. јула у обновљеној задужбини Јелене Балшића на острву Брезовици на Скадарском језеру. Народа из оближњих села а од све три вјероисповијести, било је доста. Послије св. литургије у овом стародревном храму Бојем одржато је благодарење с многолетствијем за здравље и дуг живот Њ. Кр. В. Књагиње Милене, коју је милостиви Бог тога дана од тешке болести спасао. Иза тога је обављен парастос за покој душе краљице Јелене Балшића и свијех оних, који на острву Брезовици бораве вјечити санак.

По свршетку св. обреда присутни су се мало одморили, па је почело народно веселе с пјевањем и играњем, које је подуже трајало, а послје подне народ се у чуновима почео кућама разилазити и острвом је опет овладала обична тишина.

(Балканска Изложба у Лондону.) По извјештајима, који су стигли из Лондона, Балканска Изложба, на којој су узеле учешћа Црна Гора, Србија и Бугарска, из дана у дан има све више посјетилаца. Ако посјета буде до октобра ове године може се већ сада израчунати, да ће број посјетилаца за пет мјесеца трајања Балканске Изложбе, изнијети два милиона људи. Енглески листови не престају писати похвално о изложби, која својом интересантношћу привлачи пажњу страног свијета.

За одликовање појединих излагача на Балканској Изложби, изложбени одбор у Лондону расписао је натјечај за израду почасне дипломе и позвао је све умјетнике из Црне Горе, Србије и Бугарске да конкуришу. Како биоградски листови доносе, тамошњи умјетник Инкиостри израдио је већ један нацрт те дипломе и упутио га одбору у Лондон. Према идеји и богаству мотива унијетих у нацрт, биоградски листови држе, да ће исти однијети побједу на конкурс.

ТЕЛЕГРАМИ

Сеул, 9. јула. Свјетина је навалила на куће министара, који су побјегли у јапанско посланство. Приликом јучерашњих нереда убјено је 10 Јапанаца а 30 њих је рањено. И Корејанаца је много убјено и рањено, али се тачан број не зна.

Техеран, 9. јула. Парламенат је усвојио концесију за оснивање једне њемачке банке с капиталом од 200.000 енглеских лира за 30 год.

Биоград, 9. јула. Краљ је примио нарочито персиско изасланство, које му је нотифицирало ступање шаха на пријесто.

Сан-Франциско, 10. јула. Параброди „Колумбија“ и „Сан-Педро“ сударили су се на обали Калифорније тако јако, да је „Колумбија“ потонула. Утопило се 150 особа, а спасло се њих 69.

Сеул, 11. јула. Овдје влада потпуни ред, благодарећи јапанској војсци коју је нови цар у помоћ позвао.

Рим, 11. јула. Сенат се окупио. Врховни суд одобрио је затварање бившег министра Назија, а одбио је његову молбу за привремену слободу.

Хар, 12. јула. У пододбору о питању арбитража продужен је пре-

трес о америчком предлогу односно наплате дугова. Њемачки делегат Маршал изјавио је, да Њемачка пристаје на предлог Американаца без икакве резерве, а што се тиче питања о оснивању суда за арбитраж, Њемачка је спремна да испита све предлоге са највећом пажњом, како би се поправио и упростио поступак у том суду и довео до тога да буде сталан.

Биоград, 12. јула. Влада је пристала на предлог, да са Аустро-Угарском закључи привремени трговински уговор и послала је упутства у том смислу својим делегатима у Беч.

Луковник Јуришић наименован је заповједником дивизије у Биограду, а генерал Соларевић у Нишу.

Лондон, 13. јула. Краљ Едуард састаће се 24 августа (по нов. кал.) с њемачким царем Вилхелмом у Вилхелмсхее.

Петроград, 13. јула. Цар и царица дошли су јутрос у 4 сата на егзерцирно поље у Красном Селу. Пошто је цар прегледао војску, вратио се с царицом у Петерхоф.

Токио, 13. јула. Потписан је јапанско-корејански споразум, којим се администрација Кореје уступа генералном резиденту јапанском.

Петроград, 14. јула. Потоњих дана затворена су 4 терориста, при којима су се нашли тачни планови о царском двору у Петерхофу и стању царских јахта. Истрага о покушају атентата против цара довршена је. Као коловођа у спремању атентата оптужен је поморски официр Никитенко, којему је сад 22 године.

Антверпен, 14. јула. Краљ Белгије, прегледајући нове поморске радове, примио је на свом броду анонимно писмо, у којем му се пријети смрћу. Ислеђење се води.

СПИСАК СТРАНАЦА

приспјелих на Цетиње од 7. до 14. јула 1907. год.

Гранд Хотел: А. Магли, агенат из Скадра; И. Дебони, капетан из Скадра; Р. Безолд, ђак из Нириберга; Х. Лоренц, лекар из Нириберга; Ф. Кох, архитекта из Берлина; С. В. Ђурић, прив. из Ерцег-Новог; В. Хајдшмит, чиновник из Берлина; К. Векинг, прив. из Америке; А. В. Еванс, прив. из Америке; Д-р Б. Ереди, директор из Будимпеште; М. Ивковић, трговац из Новог Сада; Д-р П. Казел с госпођом из Париза; С. Зечевић, трговац из Америке; О. В. Ломбардић, учитељица из Ерцег-Новог; Е. Ђурић, прив. из Ерцег-Новог; С. Делибашић, прив. из Ерцег-Новог; Х. Шварц, трг. путник из Беча; К. Издебски, инжењер из Варшаве; Ј. Куфнер, редактор из Прага; З. Куфнер, гимн. проф. из Рудница; Д-р К. Куфнер, унив. проф. из Прага; Ф. Сокол, проф. из Рудница; В. Водобурн, ђак из Њујорка; Р. С. Ханду, ђак из Њујорка.

Хотел Рајнвајн: Р. Цимер, чиновник из Берлина; Г. Планке, чиновник из Берлина; П. Вичевић, трговац из Котора; Х. Хаген, чиновник из Минхена; Ј. Габ, чиновник из Минхена; Х. Краљ, ђак из Загребца; К. Ноел, трговац из Беча; Ј. Хилебранд, трговац из Беча; А. Витек, учитељ из Прага; Е. Улих, учитељ из Прага; Ф. Герм, учитељ из Беча; Ј. Ајгенбаум, чиновник из Беча; Д-р Е. Соуенфелд, лекар из Будимпеште; А. Луковић, правник из Котора; О. Јесехек, чиновник из Војковине.

Званични огласи

ОГЛАС

Ради посипања са пијеском пута Бар—Улцињ, држаће се 15-ог јула 1907. год. прије подне у 10 сати на хану у Печурице јавна лицитација.

Кауција је 20 процената од понуђене цијене.

Ближа условија ће лицитанти на лицу мјеста дознати.

Број 907. Одјељење за Грађевину и Саобраћај. Цетиње, 20. јуна 1907.